Kui Keiser Aleksander I. 1801. ajjastajal aujärje päle saije, sis jo olli iks Pranzmaal sest suresť sõamehhest, Ponapart nimmi, kuulda, et kellega temma wõito läts, sélle ülle temma wõimust saije. Tol ajjal es olleke Pranzmaal Kunningat, nink wallitsuse assi olli kiik ni seggane, et sääl kelleke ennamb märastegi ello es olle; sepärrast säed Pranzmarahwas sedda kuulsat Ponaparti 1804. ajjastajal hennele üllembas wallitsejas nink pand tälle Keisri áwwonõmme. Ent sega es leppi temma joht weel. Temma himmust ka tõiste Kunningate maad hennele saia, läts sure sõawäega Saksamale nink nakkas sääl Preissima Kunningaga nink Austriama Keisriga sõddima. Särast üllekohhut es wõi meie õ'nnis Keiser Aleksander nätta nink saat omma sõawäkke neile appi. Se olli 1806. nink 1807. ajjastajal nink Barklai olli ka man nink näüt mitman lahhingun Pranzuse wasta omma wahwust. Kui se sõdda otsa saije, sis tulli meie Keisril Rootsiga teggemist, ent Barklai läts 1809. ajjastajal 8000 sõamehhega Märzi-kuul jalla- nink hobbesewäega nink suurte tükkidega ülle merre ea jalgsi Rootsimale nink loot, et Jummal, ke tedda sedda teed olli juhhatanu, tedda ka kige temma sõawäega saas ilma kahjota ülle merre saatma. Jummal and kauget külma nink es lasse sullada, nink Barklai luggu sure merre pääl olli parremb kui 26 ajjastaiga pärran sedda Willandi nink Perno worimeeste luggu weina pääl olli (kae siin kalendrin 33. lehhekülje pääl). Särast immelikut julgust es mõista Roots mõtteldagi nink olli sepärrast ni kui melest ärra, kui meie sõawäggi passuna hõlliga kui taiwa sõawäe hulk merrest üllestulli, tedda se eest kimbutama, et temma Ponaparti kihhutamise läbbi olli meiega kiusu ajjanu. Barklai lõppet sõdda ilma mõega tõ'mmata nink ilma püssa panguta seddawisi, et Somema, mes énne sedda Rootsi jaggu olli olnu, meie Keisri kätte saije nink parhillake weel temma käen om, nink Keiser Aleksander teggi Barklaile se eest paljo hääd nink pand tedda ministris ülle kige sõaasja Wennerigin.

Seni kui se siin meie Keisri mail sündi, olli Ponapart Saksamaal kiik omme jalgu alla sõkkunu nink omman torredusen ni julges lännu, et temma nõuwo wõt, omma sõawäega ka Wennema sisse tükkida. 1812. ajjastajal suwwitsel aol nakkas Pranzus ülle Wenne-piri sisse tullema nink teggi kigin paigun meie maal paljo üllekohhut nink kahjo. Ent se, ke õigede tassup, kirjut kiik sedda üllekohhut omma ramato päle, tälle sedda kiik ütskõrd kätte tassuma! Keisri polest tulli Barklaile käsk, wainlasele sõawäega (127,000 meest) nink suretükkidega (500 tükki) wastamõnna nink ka kiik muud Wenne sõawäkke omma üllemba wallitsuse álla wõtta. Tark Barklai tedis kül, et kui Pranzus saasse énnege Wennerigi süddame sisse küündima, et sis wainlasel ka tõtteste ots kätte tulles; sepärrast es olle temma ni wäga tulline tedda taggasiajjama (mes kiik immes pánniwa, kea temma nõuwo es tija), enge tagganes essi temma eest nink pet wainlast iks sũwwembide Wennema sisse. Kui Smolenski lina al se hirmus lahhing olli olnu, kos mõllembilt poolt mitto ja mitto tuhhat meest olliwa surma sanu, sis anti üllemb-sõawäe-wallitsus ütte tõise kuulsa kindrali kätte, Würst Kutusow nimmi, ke Wenne suggust olli, nink Barklai säeti sis temma wallitsuse álla nink piddi temma käsku kuulma. Kui Barklai südda olles kõrkust täüs olnu, sis olles se temmal kibbe olnu, wallitsust tõise kätte anda; ent temma olli allandlik nink armast omma Keisrit nink essamaad ennamb, kui tühja ilmliko auwo. Sepärrast aste temma ommast áwwopaigast rõemsa sõamega mahha nink teggi tõise kindrali wallitsuse al nisamma Keisri tahtmist kui énneke.

Jo teie ollete essi mõnne aastawku soldati suust kuuldnu, et Ponapart Pranzuse wäega Moskwa linani Wennema sisse tükke nink et sest päiwast et